

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra Sophus Claussens Lyrik :

Citation: Claussen, Sophus: "Sophus Claussens Lyrik :", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik* ; Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 445.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen12val-shoot-idm140570237758656/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik :

Dernæst følger en hyldest til det folkelige liv i Posilippo,
til oprigtigheden og yppigheden og den sorte farve:
jeg vil udstyre min Baad med sølmende
sorte Silkesejl
ikke Søøverens sorte Sejl,
(thi jeg hader ikke mere)
ikke Dødssejlerens sorte Sejl
(thi jeg søger ikke)
men Hellighedens viede sorte Silkesejl

Og under dem vil jeg drømme,
drømme at jeg sejler over Havet til Oldtidens Tarent
og fra det skønne Tarent atter over Havet til Neapel
med lette hvide Baade og sorte Silkesejl;
thi saadanne Sejl vilde jeg ogsaa føre
om en Gang min eneste, min hellige Elskede
vilde stige ned i min hvide Baad.

Fra det mylrende Neapel mod det forsvundne
hvide Tarent
vil jeg sejle, og jeg vil vikle en Flig af
Sejlets sorte Dug
omkring mit blødende Hjerte,
og jeg vil hviske som den landsforviste
Oldtidsdigter,
hvem Tarentinerne havde forjaget:
„Langt fra Tarent! Langt fra Tarent . . .
og dette er mig værre end Døden“

IV, 165: Tilegnelse under M efter B tilføjes: C Nyborg Dagblad
31.12.1891

IV, 166: efter B: C Titlen < Det ny Aar
I, 1 < Nu synger Aaret nyt sin nye Sang
Efter str. II:
Sulted en Spurv blandt Juletidens Driver,
hvor Sneen fyger om hver Gærdestav!
Og gjorde Herredsfogdens Blæst og Iver
Retten for høj, hvor Rønnen var for lav!
Dog Tidens Ilbud har paa Syumils-Sko

sit Foraars-Ærend i hver By og Bo
til Mødre og til Mænd! Og som de sjunge:
de gamle Spurve – pippede nu de unge.

Efter str. III

Men blev vort Værk kun Gægl og Tant,
da skreg

højlydt en Fugl, den hjemligste paa Kysten:
en gammel Visdomsugle i en Eg
har utaalmodig rusket Lærelysten
Saa vorder Landet klogt og skænt at se
Hver Spurv har lært sin Grundloos-ABC
en Lærke drysser Toner ud derover.
Og Ugle n er en Fugl, som ikke sover.

- IV, 167: *Landskab*, under M før A tilføjes: NkS 1340, 8°, IX, 42 (ubenyttede udk. fra 1902, cit. EF II 60)
- IV, 169: *Poeten og Folket*. Der tilføjes: K Sidste str. cit. i SC's art.: *Genopførelsen af „Arbejdersken“, Teatret, febr. 1926* (optr. DO 58)
- IV, 170: linien „alle Laster“ (...) slettes
- IV, 192: noten til *mekanisk Dukke* udvides: Figuren findes ligeledes i L. Delibes' ballet *Coppelia* (1870) samt i E. Th. A. Hoffmanns fortælling *Der Sandmann* (1817; automatduken Olympia)
- IV, 196: *Ungkarlesnak*. Under K tilføjes: *gaar (...) ekstra, går (...) uden for ægteskabets rammer*. Således f. eks. hos Holberg: *Den politiske Kandstøber* II, 3
- IV, 207: note til *Brigantine* udvides: Hele strofen genkalder Aarestrups oversættelse af Victor Hugos *Sørøversang* (fra *Les Orientales*, 1829)
- V, 155: Under M tilføjes: NkS 1340, 8°, I, 3 (fragm. fra o. 1917)
- V, 162: *Kvindebevægelse*. Datering i parentes slettes. Under M efter A tilføjes: NkS 1340, 8°, I, 3 (sign. renskr., bl., dat. *Dyrehaugegaard 1.-2.91*)
- VI, 164, l. 5: Der tilføjes efter bd. IX: *Georg Brandes, Literær Genesis*
- VI, 178: før noten til *gennem Ermelund* indskydes: *Kastagnetter*. I digtet Til *Sophus Claussen* omtaler Johs. Jørgensen Klan-